

gere, saa tror jeg, at man bør gaa den anden Vej og tage et saadant Regjeringsblad som en *Moniteur*, som det blev nævnt her; men det er rigtig nok min Mening, at der da maatte sørges for, at dette Blad var at finde i enhver Kommune. Det kan ikke nytte, at et saadant Blad overlades til Tilfældigheden; thi i saa Fald opnaas Hensigten ikke. Der skal være i enhver Kommune et Sted, hvor man kan gaa hen og se, hvilke retslige Beskjendtgjørelser af almen Interesse der er fremkommet i Aarets Løb. Det kan ikke nytte at udstykke disse Beskjendtgjørelser i den Grad, som det blev antydet af det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (*Alberti*), og lade dem gaa over i Amtstidenderne. Jeg veed iøvrigt ikke, om det ikke var en enkelt Art af Beskjendtgjørelser af mere lokal Natur, som det ærede Medlem sigtede til; i saa Fald kunde jeg ikke have Videre derimod. Men der er en anden Art af Beskjendtgjørelser, som absolut maa findes i et Blad for hele Landet, for at man i kommende Tider, naar der er Tale om Rettigheder og maasse om Præskription af Rettigheder, kan finde de Beskjendtgjørelser, man skal bruge for at hævde sin Ret. — Ved at omtale det Forslag, som her foreligger fra det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (*Schjorring*), og navnlig den Bestemmelse deri, som gaar ud paa at lade det blive til Gjenstand for Auktion, hvem der skal kunne faae Ret til at optage disse Beskjendtgjørelser med Retsvirkning, yttrede det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Koch*), at et saadant Privilegium kunde blive tilstaaet statsfarlige Blade. Derved skal jeg ikke videre opholde mig, men jeg vil sige, at der er en anden Fare, som man herved kunde udsætte sig for. Der kan efterhaanden opstaa store Foreninger af Pengemænd, som saa at sige kunne kjøbe alle Organer for den offentlige Mening i Landet, og dette vilde ikke være heldigt. Jeg mener, at Regjeringen skal bevare sin Indflydelse paa idetmindste eet Blad, som kan have almindelig Interesse saaledes som hidtil Berlingske Tidende, igjennem Retten til at optage disse Beskjendtgjørelser. Lader os ikke udsætte os for paa en Maade at sælge den offentlige Mening her i Landet til nogle enkelte

Rigmænd eller Firmaer af Rigmænd. Dette er for mig ligesaa farligt som at lade Sagen komme i Hænderne paa dem, som kaldes statsfarlige Blade, og som maasse i Virkeligheden ikke ere nær saa farlige som de andre. Jeg antager, at disse Forslag ville blive Gjenstand for et Udvalgs Behandling, og at de i mange Punkter ville blive undergivne Forandringer, og jeg tror, at dersom Regjeringen vil samvirke med et saadant Udvalg, maatte man kunne komme til Noget, der kunde tilfredsstille til alle Sider. Det er dette, jeg ønsker. Jeg ønsker, at Hovedsagen her skal være Landets Læve; men ved Siden heraf har jeg flere Gange fremhævet, hvad jeg kalder et vigtigt finansielt Punkt. Jeg vil ikke have, at Staten skal paatage sig at offentliggjøre endel Beskjendtgjørelser og ingen Indtægtskilde have til at dække Udgifterne derved, naar der er en Mulighed for at finde en saadan. Det forekommer mig virkelig, at denne Side af Sagen dog ogsaa har en Betydning. Indtægten af de nuværende Stiftstidender, saalænge de skulle vedblive at bestaa, kan jo ikke blive saa betydelig som af det andet Blad, men de kunne dog ogsaa hjælpe til at dække Udgiften. Jeg tror, at efter den Diskussion, der nu har fundet Sted, kan der ikke komme Noget ud af at fortsætte den, førend Sagen har været behandlet i et Udvalg, og dette har forhandlet med Regjeringen derom, og jeg skal derfor ikke nu lægge mere Beslag paa Thingets Tid, end jeg har gjort.

Indenrigsministeren: Jeg kan i Meget slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, som nu satte sig, at der neppe kan ventes nogen Erklæring fra Regjeringens Side eller noget større Udbytte af Sagen, førend den kommer til Forhandling i et Udvalg; thi det forekommer mig, at Uttringer, der her ere fremkomne, ligge meget væsentligt udenfor begge de Forslag, der staa paa Dagsordenen, idet de meget mere gaa ud paa at omordne det hele Beskjendtgjørelsesvæsen paa en Maade, som man antager mere tjenlig for de offentlige Interesser. Jeg tror imidlertid at turde sige, at det ikke skal mangle paa velvillig Medarbejden fra Regjeringens